

[Stavad]

ning, der var i strid med lovgivningen. Jeg ved ikke, om jeg må minde skatteministeren om et af de bilag, der ligger i lovforslag nr. L 4, hvor skatteministeren og hans departement foretog nogle fortolkninger af virksomhedsskatteoven, som de behårdt fastholdt var den fortolkning, der var gældende i lovgivningen, men hvor der fra Justitsministeriets Lovkontor ligger to klare underkendelser af skatteministeren og hans apparat. Derfor vil jeg da godt spørge i denne sag: Har den f.eks. været forelagt Justitsministeriets Lovkontor? Eller er det ministeren, der er den, der lovfortolker og afgør, hvad der er lov, og hvad der ikke er lov? Det har vi faktisk domstolene til at afgøre.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg skal ikke fortsætte, hvor hr. Stavad slap, for det synes jeg at han gjorde til ug. Det kan jeg ikke gøre bedre, så jeg vil kun knytte en enkelt bemærkning til ministeren. Når ministeren siger, at SF er modstander af at knytte aflønningen til udviklingen i et selskab, så er det da ikke i overensstemmelse med virkeligheden. Hvis ministeren kigger i vores program, kan han da se, at det findes ingen steder. Nej, det, vi er modstandere af, er, at medarbejdere i nogle virksomheder får deres løn ud skattefrit, mens medarbejdere i andre virksomheder må betale skat af den. Her er det også typisk sådan, at i disse andre virksomheder, hvor man ikke betaler skat, er det de ledende medarbejdere, der har den høje løn, der slipper for at betale skat, mens kassedamen i den samme virksomhed naturligvis kommer til at betale sine 58 pct., indtil ministeren har fået afskaffet 6 pct.-skatten. Det er det, vi er forargede over. Vi er ikke modstandere af, at man knytter aflønningen af medarbejderen til udviklingen i et foretagende. Det kan der være masser af gode grunde til. Vi er modstandere af, at man i nogle virksomheder skaber den voldsomme konkurrenceforvriddning, det er, at man kan få mulighed for at tage pengene ud skattefrit. Det er det, det handler om, og ikke noget som helst andet. Der må være lighed for loven, når det drejer sig om skattebetaling, hvad enten man er kassedame eller direktør. Men det, der er virkeligheden i dag, er, at direktøren vil kunne få pengene ud skattefrit.

Stavad (S):

Jeg synes, skatteministeren skylder mig et svar på det meget principielle spørgsmål, jeg stillede.

Skatteministeren var lidt optaget undervejs, derfor vil jeg gentage det: Hvis vi tager et eksempel: Ligningsrådet har afgjort en sag om bindende forhåndsbesked, skatteyderen er utilfreds med Ligningsrådets afgørelse, hvorfor sagen ankes til Landsskatteretten, hvorefter Landsskatteretten kommer med en indstilling, der giver Ligningsrådet ret, men skatteministerens repræsentant møder op, når sagen skal afgøres, og underkender såvel den indstilling, der ligger fra Landsskatteretten, som Ligningsrådets. Vil ministeren betragte en sådan sag som en sammenblanding af den lovgivende og den udøvende magt? Det synes jeg er væsentligt at få svaret på.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg kan selvfølgelig ikke kommentere et konkret hændelsesforløb, hvis detaljer jeg ikke kender noget til. Jeg kan kun sige, at Landsskatteretten selvfølgelig suverænt træffer sine afgørelser.

Det, jeg har pligt til at påse, er, at hvor Skatteministeriets departement er ansvarligt for at fortolke lovene, skal fortolkningen være i overensstemmelse med den hjemmel, loven giver. Hvis hr. Stavad er utilfreds med den retstilstand, han ser, er der kun ét at gøre, og det er at ændre loven, ikke at tvinge skatteministeren til at administrere i strid med loven.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg synes, ministeren slipper for billigt. Hvis det er sådan, at de, der skal træffe afgørelse i konkrete sager – det kan være en kommunal skatteforvaltning, det kan være Ligningsrådet – træffer en afgørelse i overensstemmelse med hidtidig praksis, at sagen derefter ankes videre til en domstol, men at skatteministeren gennem sin repræsentant forhindrer domstolen i at tage stilling ved, at man møder op og underkender hidtidig praksis, underkender måske endda indstillingen fra domstolen, underkender de myndigheder, som vi gennem lovgivning har sat til at træffe afgørelse i den slags sager, er det så ikke en grov sammenblanding af den ud-